

[Indenrigsministeren.]

paa forskellige Omraader. Man kan selvfølgelig altid sige: Ja, men man skulde gaa langt videre — og det kan man sige, hvor vidt man end gaar. Men at sige, at dette ikke skulde være Udtryk for social Solidaritet, for Vilje til at hjælpe dem, der er vanskeligt stillede, det mener jeg er helt forkert, ganske overdrevet.

I Anledning af nogle Bemærkninger, der blev knyttet til § 5, Stk. 3, skal jeg sige, at det jo i og for sig er Boligudvalget, der maa afgøre Spørgsmaalet. Og dette skulde for saa vidt gøre det administrativt lettere, saa man altsaa ikke har nødig at gaa den Vej, man i øvrigt ellers er henvist til, nemlig Boligrettens, og hvad dermed staar i Forbindelse. Det er som sagt noget, Boligudvalget selv maa afgøre, det overlades til det at træffe disse Beslutninger, og det føler jeg mig nogenlunde tryk ved. Det er sammensat af 1 Lejer, 2 Grundejere og 2 af Kommunalbestyrelsen valgte Medlemmer, og derfor kan jeg heller ikke se, at et saadant Udvalg skulde kunne vække nogen Ængstelse hos Lejerne, da man maa gaa ud fra, at de, der er udpeget af Kommunalbestyrelsen, vil være interesserede i at faa saa mange ind i Lejlighederne som i det hele taget forsvarligt, idet de har Ansvaret og maa tage Følgerne, hvis der er Familier og navnlig Familier med Børn, som ikke faar Husly, og man derfor maa antage, at de inden for Rimelighedens Grænser staar paa deres Side, som søger Lejlighed. Grundejerne vil i intet Tilfælde have Flertal i Udvalget, men maa enten have Lejernes Repræsentant eller en af Kommunalbestyrelsens Repræsentanter med sig, og jeg gaar ud fra, at disse vil se fuldstændig sagligt og samfundsmæssigt paa Spørgsmaalet, ikke mindst under Hensyn til deres egne kommunale Interesser.

Henning Hasle: Jeg har kun bedt om Ordet for at imødegaa den kolossale Fordrejelse, det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen gjorde sig skyldig i af mine Ord. Naar det ærede Medlem udtalte, at jeg skulde have sagt, at denne Lovgivning kun var for asociale Individuer, maa det skyldes, at det ærede Medlem enten ikke kan eller ikke vil opfatte, hvad der bliver sagt fra denne Talerstol. Jeg er desværre bange for, at det sidste er Tilfældet. Jeg har naturligvis aldrig sagt noget saadant, men jeg har sagt, at hvor der er Tale om asociale Individuer, skulde der være Mulighed for at komme af med dem, og det er en Udtalelse, jeg fuldt ud staar ved, hvad enten det ærede Medlem synes om den eller ikke.

Valdemar Sørensen: Jeg takker den højtærede Indenrigsminister for Svaret paa mine Bemærkninger til § 5 i Lovforslaget, og jeg forstaar udmærket den Motivering, som den højtærede Minister giver af Lovforslagets Udtryk.

Nogen større Interesse i at stille et nyt Forslag kan jeg dog ikke se at Udlejeren i dette Tilfælde har, da han skal leje ud til en Familie med mindst det samme Antal Medlemmer i Husstanden som den Familie, Boliganvisningsudvalget har anvist ham. Det hele bliver altsaa til, om han bedre kan lide en anden Familie end den, Boligudvalget kommer med. Nu kan jeg godt forstaa, at i andre og mindre Forhold kan det spille en Rolle, navnlig i mindre Forhold rundt omkring i Landet, hvor man har den Slags mere inde paa Livet, men her i København og i Hovedstaden i det hele, i de store Ejendomme, spiller det ingen Rolle. Ejerne, Ejendomsselskaberne, Sagførerne, der administrerer, sidder milevidt borte fra Beboerne og fra Lejernes Interesser, de kender saamænd ikke de Folk, der bor i Ejendommene, og det er dem ogsaa uendelig ligegyldigt, hvem der har Lejligheden, naar de skal leje ud til en Familie med nøjagtig det samme Antal Medlemmer som den, Boligudvalget har sat ind. Deres Interesse er kun at faa en Familie med et færre Antal Medlemmer. Jeg kan derfor ikke indse, at denne Bestemmelse her i Hovedstaden, hvor Loven skal gælde absolut, uden Kommunalbestyrelsens Vedtagelse, og hvor Forholdene i store Træk er, som jeg her siger, er andet end et Omsvøb, der gør Tingene vanskeligere at administrere og langsomere at faa igennem.

Desuden omtalte den højtærede Indenrigsminister slet ikke de Tilfælde, hvor Udlejeren ikke har stillet noget Forslag og altsaa til at begynde med har tilkendegivet, at dette Spørgsmaal interesserer ham ikke det mindste, det kan Boligudvalget ordne, som det vil. Hvorfor skal han saa have Ret til senere at stille et Forslag? I det Tilfælde, hvor Ejeren ikke har interesseret sig saa meget for Spørgsmaalet, at han har stillet et Forslag, burde det i det mindste være givet, at Udvalget har Ret til at disponere over Lejligheden, saadan som man finder det rigtigt.

Det er denne korte Bemærkning, den højtærede Ministers Udtalelser giver mig Anledning til. Jeg haaber, vi i Udvalget kan skaffe Klarhed om dette Forhold.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Jeg glemte, da jeg sidst havde Ordet, at omtale det Ønske, det ærede Medlem Hr.